

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΛΣ
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν . . . . Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν . . . . » » 15.
» τοῦς κκ. Φοιτητάς . . . . » » 8.

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΠΙΤΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούγη (ἐν Πειραιεῖ). Μυϊκὰ ἀτροφία, ὑπὸ Α. Πολιτάκη. (Τέλος). — Ἡ ἐν Ἀθουσίᾳ ἐνδημοῦσα ταινία, ὑπὸ Ν. Π. Παρίση (ἐν Χασσεγυιέ). — Γενικὴ ἔκφυσις τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θωρακίων. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ), (Συνέχ.). — Περὶ τοῦ ὕστερισμοῦ εἰς τὸν ἄνδρα, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ν. Ι. Δ. (ἐν Πειραιεῖ). — Εἰδοποιήσεις. — Παροραμάτων διορθώσεις.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΓΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

ΜΥΙΚΑΙ ΑΤΡΟΦΙΑΙ.

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ.

(Συνέχεια. ὄρα σελ. 49).

Ἐξετάσωμεν ἤδη ἔδῃ καὶ κατὰ πόσον ἡ περίεργος αὕτη δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τινὰ τῶν ἐν ἀρχῇ ἀπαριθμηθεισῶν μορφῶν τῆς μυϊκῆς ἀτροφίης.

Καὶ ἐν πρώτοις δυνάμεθα ν' ἀποκλείσωμεν ἄνευ συζητήσεως ἅπασαν τὴν τάξιν τῶν ὀξείων μυκτροφίῶν. Μετὰ ὅχι μεγαλειτέρα δύσκολία

δυναμέθω ν' αποκλείσωμεν και εκ των χρονίων μυκτροφιδων την νωτιαία φθλιν, την σκληρωσιν κατά πλάκας και την τραχηλικήν παχυμηνιγγίτιδα. Δέν υπολείπεται δε ούτω ήμιν πρός σκέψιν παρά ή προϊούσα μυϊκή άτροφία (τύπος των Duchenne και Aran), ή πλαιία συμμετρική σκληρυνσις και ή γενική νωτιαία παράλυσις, ήτις άποτελεί ούτως είπειν τό μεταίχμιον μεταξύ των δξείων και χρονίων μυκτροφιδων.

Α'. — Γενική νωτιαία παράλυσις. — Η νόσος αύτη μήπιω άκριβώς υπό τε ανατομικήν και κλινικήν έποψιν καθορισθεΐτα, έδράζει κατά πάσαν πιθανότητα επί των προσθίων κεράτων του νωτιαίου μυελου, έκδηλοϋται δε δια παρκλύσεως όλων σχεδόν των μυων του σώματος, ήτις υποξέως διατρέχουσα έπιφέρει άτροφίαν αυτών μετ' άπωλείας της ήλεκτρικής συσταλτικότητας και των άντανκλαστικων ιδιοτήτων.

Μετά της νόσου ταύτης δέν δύναται τις να άρνηθῆ, ότι ίκανήν αναλογίαν παρουσιάζει ή ήμετέρα περίπτωσις. Ούτω π. χ. εις τά κατώτερα άκρα του άρρώστου ήμων παρατηρούμεν πάντα τά την νόσον ταύτην χαρακτηρίζοντα φαινόμενα, πλην της καταλύσεως των άντανκλαστικων ιδιοτήτων, αίτινες τούναντίον παρ' αυτώ είσιν έπηυξημένα.

Τά κατά τά άνωτερα ήμω; άκρα παρκτηρούμενα ούδέν κοινόν παρουσιάζουσι μετ' της γενικής νωτιαίας παρκλύσεως; διότι έν αύτοι; και ή παρκλύσις φαίνεται ούτως είπειν υποτεταγμένη εις την μυϊκήν άτροφίαν, και ή ήλεκτρική συσταλτικότητα, και αι άντανκλαστικαι ιδιότητες εις έντασιν μάλλον ή εις έλάττωσιν δύναται τις να είπη ότι εύρίσκονται.

Β'. — Προϊούσα μυϊκή άτροφία. — Η αύτη σχέση; άλλ' αντίτροφα; άνευρίσκεται μεταξύ της ήμετέρας περιπτώσεως και της προϊούσης μυϊκής άτροφίας.

Η είκων δηλ. την όποιαν περιτάσει τά άνωτερα άκρα του ήμετέρου άρρώστου, όμοιάζει πολυ πρός την των εκ προϊούσης μυϊκής άτροφίας πασχόντων. Η αύτη τούτέστιν μυϊκή άτροφία, ήτις προηγείται της λειτουργικής άνικανότητας και παρκχει, ούτω; είπειν, αυτήν ή αυτη διατήρησις της ήλεκτρικής συσταλτικότητας, οι αυτοι σφάδασμοι των μυϊκων ίνων.

Δέν έχει όμως ούτω; και δια τά κατώτερα άκρα, κατά τά όποια και ή παρκλύσις είναι έντελής, και ή ήλεκτρική συσταλτικότη; άνηρημένη.

Αλλ' εκτός τούτου ούτε ή πορεία της νόσου, ούτε ο τρόπος της επινεμήςσεως αυτης είναι ο της προϊούσης άτροφίας; διότι ή τελευταία αυτη είναι κατ' έξοχήν χρονία νόσος, 10 και 20 πολλάκις έτη άπαιτούσα πρός έντελή αυτης διαδρομήν; λίαν δε όψέ, και κατ' τά τελευταία αυτης στάδια, καταλαμβάνονται τά κατωτέρα άκρα, και ταυτα πάντοτε όλιγώτερον των άνωτέρω. Το τοιοϋτο όμως δέν είναι άπόλυτον; ώς και εκ μόνης της πρώτης ήμων περιπτώσεως; δυναμέθω να πειθώμεν.

Όπωσδήποτε, μεθ' όλων των κοινών σημείων, άτινα ή υπό σκέψιν περιπτώσεις παρουσιάζει μετ' της γενικής νωτιαίας παρκλύσεως και της προϊούσης των μυων άτροφίας, ει; ούδετέρων τούτων δύναται άκριβώς να ύπαχθῆ.

Γ'. — Πλαιία συμμετρική σκληρυνσις. — Η νόσος αύτη συνίσταται εις σκληρυνσιν των πλεγμων δερματίων του νωτιαίου μυελου και των προσθίων αυτου κεράτων; έκδηλοϋται δε δια των εξής; φαινομένων.

Κατά πρώτον προσβάλλονται ώς επί τό πλεϊστον τά άνωτερα άκρα εκ παρκσεως, ει; την όποιαν ταχέως επεκταλουθαι άπίσχυανσις των μυϊκων μαζων και σπασμωδική αυτων δυσκαμψία μετ' διατηρήσεως της ήλεκτρικής συσταλτικότητας και επιτάσεως των άντανκλαστικων φαινομένων. Ακολούθως καταλαμβάνονται υπό των αυτων φαινομένων τά κατώτερα άκρα. Έν τέλει δε συμμετέχοντος σταθερώ; εις την πάθησιν του βολβοϋ, επέρχονται τά φαινόμενα της χειλο-γλωττο-λαρυγγαίας παρκλύσεως (par. la lio-glosso-laryngée), άτινα επιφέρουσι τό τέλος του άρρώστου.

Η νόσος διαρκεί κατ' μέσον όρον 2—3 έτη. Πάσαι δε κι μέχρι τουδε γνωσται περιπτώσεις αυτης απέληξαν εις θάνατον.

Όμολογούμεν ότι τό κατ' αρχάς, ύπως παρασυρθέντες; υπό του γούτρου τό όποϊον παρουσιάζει ή σπανιότη; και τό καινοφανές; του νοσήματος τούτου, έτεινομεν να ύπαγάγωμεν ει; αυτό την ήμετέραν περίπτωσιν. Την σκέψιν δε ήμων ταύτην έστηρίζομεν επί της έν βραχεί; σχετικώς χρόνω επεκτάσεως της πάθησεως και εις τά τέσσαρα άκρα, και επί της άρχαμένης ήδη συμμετοχής εις αυτην του βολβοϋ, ώς και επί της κατ' τά κατώτερα άκρα ιδίως καταφανούς; εξάρσεως των άντανκλαστικων ιδιοτήτων. Την δε έλλειψιν των διαρκων κατ' ταυτα συστάσεων δέν θεωρούμεν τοσοϋτο σπουδαϊκην, αποβλέποντες; ει; χωρίον τι του Charcot, κατ' τον όποϊον αι συστάσεις αυται εις περιπτώσεις τινάς; έλλείπουσι παντελώς, άγνωστον δια ποϊαν αίτίαν, ένω ει; άλλας; άποτελοϋσι τό προεξέχον της νόσου φαινόμενον.

Μετά νεωτέρας όμως σκέψεως; έθιεωρήσαμεν ώς λίαν τολμηράν την διάγνωσιν ταύτην και μη δυναμένην επρκώς να δικαιολογηθῆ δια των δεδομένων, τά όποια μέχρι τουδε παρέχει ήμιν ο άρρωστος.

Αλλ' οι διάφοροι ούτοι τύποι της μυϊκής άτροφίας, των όποιων τάς περιγραφάς τοσαϋτον ευχαρίστως αναγινώσκουμεν έν τοις βιβλίοις, και οι όποιοι τοσοϋτον ίκανοποιουσι την έμφυτον τάσιν του ανθρώπινου πνεύματος; εις τό συστηματοποιείν τάς γνώσεις αυτου, άπαντῶσιν άρχ' γε πάντοτε έν τη πράξει; — Είναι τά μεταξύ αυτων όρια άκριβώς διαγεγραμμένα, ή μη συμφύρονται ούτοι πολλάκις; προς άλλήλους, παρκχεται δε ούτω πληθύ; δευτερευουσων μορφων, αίτινες κοικίλουσιν επ' άπειρον σχεδόν άναλόγως; της φύσεως της έντάσεως και της έκτάσεως της κατα-

λαμβάνουσιν τὰ πρόσθια κέρατα ἀλλοιώσεως, καὶ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης συμμετοχῆς τούτου ἢ ἐκείνου τῶν λιπῶν συστημάτων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ;

Ἐπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης ἰδέας συνηγοροῦσιν ἀμφότεραι αἱ περιπτώσεις, καὶ ἀνωτέρω ἐδημοσιεύσαμεν.

Οὕτω π. χ. ἐν τῇ πρώτῃ ἡμῶν περιπτώσει παρατηροῦμεν, ὡς εἴπομεν, ἅπαντα τὰ φαινόμενα τῆς χρονίως πρωτοπαθοῦς μυατροφίας. Ἐνῶ ὅμως ἡ νόσος αὕτη συνήθως μετὰ παρέλευσιν μόνον πολλῶν ἐτῶν γενικεύεται, παρὰ τῷ ἀρρώστῳ ἡμῶν εἰς διάστημα δύο ἐτῶν κατελήφθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ μῦς τοῦ σώματος. Δικτὶ νὰ μὴ ἐξηγήσωμεν τοῦτο παραδεχόμενοι ὅτι ἢ τὴν νόσον ταύτην χαρακτηρίζουσα ἀλλοίωσις τῶν κινητικῶν κυττάρων τῶν προσθίων κερμάτων ἐγενικεύθη ταχύτερον;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν ἡμῶν περίπτωσιν εἰς μὲν τὰ ἀνώτερα ἄκρα παρατηροῦμεν τὰ φαινόμενα τῆς πρωτοπαθοῦς-χρονίως μυατροφίας, εἰς δὲ τὰ κατώτερα τὰ τῆς γενικῆς νωτιαίας παραλύσεως.

Ἐκτὸς δὲ τούτων παρατηροῦμεν παρὰ τῷ ἀρρώστῳ καὶ φαινόμενά τινα δυνάμενα νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν συμμετρικὴν πλάγιαν σκλήρυνσιν.

Ἄπαντα ταῦτα νομίζομεν ὅτι δικαιούμεθα κατὰ τὰ ἀνωτέρω νὰ ἐξηγήσωμεν διὰ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως: ὅτι ἐν μὲν τῇ τραχηλικῇ μοίρᾳ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ τὰ κινητικὰ κύτταρα προσεβλήθησαν ἀποραδικῶς, οὕτως εἶπεῖν, καὶ καθ' ἕνα τρόπον ἐν ταῖς χρονίαις ἐν γένει μυατροφίαις προσεβάλλονται· ἐν δὲ τῇ ὀσφυικῇ μοίρᾳ προσεβλήθησαν ταῦτα ἀθροῶν, ὡς περὶ ταῖς ὀξείαις μυατροφίαις καὶ τῇ γενικῇ νωτιαίᾳ παραλύσει συμβαίνει. Λίαν πιθανὸν ἐπίσης, ὅτι κατὰ τὸν πρῶτον ἐκ τῶν δύο τούτων τρόπων ἔπαθον καὶ τινὰ τῶν κατὰ τὸν βολβὸν κινητικῶν κυττάρων, καὶ ὅτι δὲν μένουσιν καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῶν ἐντελῶς ἀβλαβῆ καὶ τὰ ἐλάχιστα θεμάτια τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

Η ΕΝ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑ ΕΝΔΗΜΟΥΣΑ ΤΑΙΝΙΑ.

ὑπὸ Ν. Π. ΠΑΡΙΣΗ (ἐν Χάσσεγκιέ).

Ἐν Ἀβυσσινίᾳ, τῇ τῶν ἀρχαίων Αἰθιοπίᾳ, τῷ μεγάλῳ τούτῳ καὶ παγκάλῳ Ἀφρικανικῷ ὄροπέδιῳ, ὅπερ κεῖται ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης 2500 γαλ. μέτρ. κατὰ μέσον ὄρον, καὶ ὑπὸ βόρειον πλάτος 35,4 ἀνατολικὸν δὲ μῆκος 7,16 ἀνω τοῦ ἰσημερινοῦ, μεταξὺ τῶν ἐπιχωρίων νοσημάτων, οἷν τῆς ἐλεφαντινάσεως (λεοντιάσις), τῆς σφυιλί-

δος, τῶν διαφόρων δερμικῶν παθήσεων κλπ., περὶ ὧν βραχύτερον ἰδίᾳ καὶ ἐκτενῶς θέλομεν πραγματευθῆ, καταλεκτίον καὶ τὴν ταινίαν, τὴν τε μονήρη καὶ τὴν ἀοπλὸν μάλιστα, καὶ τὴν βοθριοκέφαλον, αἵτινες προσεβάλλοντι κατὰ γενικὸν κανόνα ἅπαντας τοὺς Αἰθιοπίας, τοὺς τε ἄρρενας καὶ τὰς θήλειαις, ἀπὸ τῆς ἐφημέρας πρὸ πάντων ἡλικίας καὶ ἐξῆς, μηδὲ τῶν περιηγουμένων ἐνταῦθα ἐξικρουμένων, ἀφοῦ οὗτοι ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐνδιατρίψωσιν ἐδῶ καὶ συμμορρωθῶσιν ἐντελῶς, ἢ μὴ, τοῖς ἡθροῖσι τῶν κατοίκων, τῇ ἐδωδῇ μάλιστα τοῦ μπροῦντο, ἣτοι τοῦ ὠμοῦ ἀγελάδινου κρέατος, ὅπερ τυγχάνει ἢ συνηθεστάτη καὶ προσφιλεστάτη τροφή τοῦ Ἀβυσσινιοῦ.

Ἀφορμὴ τῶν γραμμῶν τούτων ὑπῆρξεν ἡ συγγραφῆς τινῶν παρατήρησις, ὅτι ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἐνδημεῖ ταινία ἢ μονήρης (ἔροπλος), παρατήρησις, ἣτις ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα γεγονότων ἐλέγχεται οὐχὶ ἀκριβῆς.

Μέχρι τοῦ νῦν ἐκκατοντάδας ὅλας ταινίας ἐχόντων ἀτόμων παρατηρήσαμεν, ἅπαντας τοὺς σκόληκας τούτους διὰ τοῦ μεγεθυντικοῦ φεκαῦ ἐξητάσαμεν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι συνηθεστάτα μὲν ἐπέτυχεν ἡμῖν νὰ ἴδωμεν τὴν ἀοπλὸν ταινίαν (mediosanellata ἀρθρὰ πλάγια, γεννητικὰ ὄργανα εἰς τὰ αὐτὰ πλάγια, ἔλλειψις ἀγγίστρων ἀπὸ τῆς κροφαλῆς), συνήθως δὲ τὴν μονήρη (solium, aigne, μετ' ἀγγίστρων κατὰ τὴν κροφαλὴν, ἀρθρὰ στενά, γεν. ὄργ. εἰς τὰ πλάγια τῶν ἀρθρῶν ἐναλλάξ) καὶ οὐχὶ σπανίως τὴν βοθριοκέφαλον (s. latus, πλάτύτατα ἀρθρὰ, γεν. ὄργ. ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν ἐν τῷ μέσῳ).

Οἱ Αἰθιοπες ὕδωρ μὲν πίνουσι πάντοτε τὸ ποτάμιον (μέχρι τὴν σήμερον, ἂν καὶ, συνοδοιπορῶν τῷ Αὐτοκράτῳ Ἰωάννῃ, διέτρεξα τὸ πλεῖστον τοῦ Ἰγρέ καὶ τῆς Ἀμάζου, σπανίως ἀπὸ τῆς πηγῆς ὕδατος ὑπεκπρορρέον), ὅπερ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μολύνουσιν οἱ βόες καὶ αἱ ἡμίονοι καὶ οἱ ἵπποι, κλπ., διότι πάντοτε παρὰ ποταμὸν ἐχθροφόρον, ἢ παρὰ χείμαρρον, στρατοπευθεύουσιν ἢ κατασκευάζουσι τὰς κατοικίας αὐτῶν, τρέφονται δὲ, ὡς προείπομεν, πρὸ πάντων δὲ τῷ ὠμοῦ τῶν ἀγελάδων κρέατος· καὶ αἱ συνήθειαι αὗται, κατ' ἐξοχὴν, ὡς γνωστόν, τὴν τῆς ἀόπλου μάλιστα ταινίαν τὴν γένεσιν εὐνοοῦσιν, ἣς δὲ κυστίκερκος κατοικεῖ ἰδίᾳ ἐν ταῖς βουταῖν. Ὁ χοῖρος δὲν εἶναι συνήθης ἐνταῦθα, δὲ κατοικίδιος· ὁ ἀγριόχοῖρος ἀπαντᾷ πολλαχθῶς, καὶ ἰδίως ἐν ταῖς βουταῖν τοῦ Γκοτζᾶ καὶ τῆς Σόβας, πλησίον τοῦ ἰσημερινοῦ, καὶ ἴσως ἐκεῖθεν μεταδόθη εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ παρατήρησις, ὅτι ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἐνδημεῖ ἡ μονήρης ταινία. ἴσως τὸ ἀνακριβές τῆς παρατηρήσεως προῆλθε καὶ ἐκ τῆς ὕψεως τῆς Αἰθιοπικῆς ταινίας, τῆς ἀόπλου, ἣτις εἶναι λεπτοφυσιότερα τῆς Εὐρωπαϊκῆς· ἀλλ' ἢ ἔλλειψις ἀγγίστρων ἀπὸ τῆς κροφαλῆς, ἢ συνύπαρξις δύο καὶ τριῶν, καὶ ἢ παρουσία αὐτῆς κατὰ δέμηνον ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλήνῳ, μαρτυροῦσιν ἐπίσης κατὰ τῆς μονήρους, ἣτις, ἄλλως τε, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω,

ομοίως άπαντες ένταύθα, α.λ.ι' ουχι άποκλειστικώς, ώς και ή βοθριοκέφαλος σπανιώτερον.

Ο Αιθίοψ και ή Αιθιοπίς, άν μετά δίμηνον δέν λάβη και πάλιν κόσσον, παρατηρεῖ, ώς επί τὸ πλεῖστον, κατεξερχόμενα ἄρθρα ταινίας, κωχωρισμένης ή μή, μετά ή άνευ συναφιδεύσεως, ή και παρά τήν θέλησιν τοῦ ατόμου, ώς παρατηρεῖ και ο Lathoulléne ορθώς. Ίσχυρίζονται οί ιθαγενεῖς, ότι άν άμελήσωσι νά προστρέξωσιν εἰς τὸ αντιφάρμακον, ή ταινία θέλει ἐξέλθει ἀπὸ τῶν οφθαλμῶν! και ο φόβος οὔτος άναγκάζει αὐτοὺς τακτικῶς μετά 80 ήμέρας νά λαμβάνωσι δόσιν τινά κούτσου, ὅπερ σταθερῶς ἐκτινάζει νεκρὸν συνήθως τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον πάλιν κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν γεννᾶται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας και τοὺς αὐτοὺς ὄρους εἰς τὸν έντερικὸν σωλήνα, ἔττω και άν κατέπεσα και ή κεφαλή, ώς συνηθέστατα συμβαίνει.

Συμπτώματα ἔλαττα ἀπὸ τε τοῦ ἰχθυοεντερικοῦ σωλήνος και ἀπὸ τοῦ νευρικοῦ συστήματος (άντανκλαστικῶς) πᾶρὰ τοῖς ταινιοφόροις δέν ἔτυχεν ήμῖν νά παρατηρήσωμεν ένταύθα μέχρι τοῦ νῦν. Συνήθως ὑπάρχει άνορεξία τις, κωλιχοί πόνοι σπανιώτερον, ή διάρροια, και ἀφόδευσις τεμαχίων ή ἄρθρων τοῦ σκώληκος, βάρος τῆς κεφαλῆς και ὀδύνοις τῆς ὀράσεως, ἰδίως ὅταν κύπτῃ ο πύλγων, μετά διαττολής τῆς κόρης ουχι αξιοσημειώτου· πάντοτε δὲ κλισμὸς περι τὸν δακτύλιον.

Ταινιοκτόνα οί Ἄβυσσῖνοι ἔχουσι πολλὰ ἐκ τοῦ ένταύθα φυτικοῦ βασιλείου, τοῦ ὅλως άνεξετάστου βοτανικῶς, οἷκ τὰ Μετὰ-Μετὰ (βολβοί μικροί, ὠσειδεῖς, ὠχροέρυθροι, ἄσπιοι, ὁμοειδεῖς τήν τομήν, λευκοί τήν σάρκα και ὑπόπιροι τήν γούτην, — τὸ δραστηώτατον τῶν ἐγχωρίων ἐμπειρικῶν κατὰ τῆς ταινίας φαρμάκων), ή Μουσειά-κερφέτ (φλοιός--Massena Albixia anthelmintica, ουχι βέβαιον ταινιοκτόνον), τὰ Γιεκαλοάφρι (σπέρματα), τὰ Γιστυμπελλέ-κετέλ (φύλλα), τὰ Γιακαταάμ-φρι (σπέρματα), τὰ Οὐγκοκὸ-φρι (σπέρματα δραστηώτατα, ἐκ τινος παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν φουμένου ὕδαίνου), ή Ὀγκέρτ-αειρ (ρίζα--Radix Ranunc ?..) ή Γία-Ραμάρ-κερφέτ (φλοιός ρίζης ἀγρίας Ροιζ), τὰ Για-Ντοῦμα-φρι (σπέρματα κολοκύνθης, ἐν χρήσει και ένταύθα, ὅπου ο τε Hanemann και ο ήμετερος Ἄχελωθῆς άγνοοῦνται), και πρὸ πάντων τὸ Κόσσον, τὸ κατὰ προτίμησιν εἰς κοινὴν ένταύθα χρῆσιν και ἰκίην καθαρτίου.

Τὰ ἔρη τῆς Ἄβυσσῖνας γέμουσι δένδρων μεγάλων Κούτσου, οὔτινος τὰ θήλια ῥοδοειδῆ άνθη μετά τῶν ἄρρένων άναμιξ χρησιμοποιεῦσιν ώς ταινιοκτόνα ἀπὸ πολλῶν ἑκατοντατηρίδων ἐδώ. Ubi morbus, ibi remedium!. Γνωστὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις και ή Ἄντικυρκ δια τὸν ἑλλείθορον.

Ἡ δόσις τοῦ ἐπίτης ἀηδοῦς κόσσου εἶναι ἀνάλογος τῆς ἡλικίας και τῆς ἔξις και σημειωτέον, ότι οί Ἄβυσσῖνοι οὐδόλως συνήθως ἀηδιάζουσι

οὐδὲ νκυτιῶσιν οὐδὲ μορφάζουσι τὸ πρόσπιν και πρὸ τοῦ δυσληπτοτάτου τῶν φαρμάκων· καταπίνουσι τὸ ἐξ ἐρυθρῆς πεπερίδος και ζυγγιβέρως ἐγγώριον κάρυκευμα και τὸ absintho και τήν διάλυσιν τῆς κινίνης μεθ' ὅσης εὐκολίας και τὸ ὕδωρ ή τὸ ὑδρόμελι. Ἄνηρ τέλειος, λαμβάνει τήν ὀρισμένην πρῶτην ὄσον χωρεῖ τῷ κοίτῃ τῆς ἐκυτοῦ παλάμης ὑπερπληρωθείσης άνθέων κούτσου ξηρῶν, λειοτρίβει αὐτὰ και άναμιγνύει μεθ' ὕδρομέλιτος (τέκι, ὑποστάντος τήν γλυκεῖαν ζύμωσιν μετά φύλλων γκέσσο) ὅσον ἄρα εἰς σύτκσιν λεπτορρεῦττου πύλτου, ὅν άμέσως δι' ἠθμοῦ ἀραιοῦ διηθεῖ, και ἐκ τοῦ ἀπηθήματος τούτου πίνει ἐφ' ἑκάστῃ ὅσον δύναται περισσώτερον, και κατκαλίνεσκει. Οὐδέμῃς προπαρασκευῆ δια σκοροδίσεως κλπ. γίνεται. Ἐν Γκοτζάμ συνειθίζουσι νά ὀρχῶνται μετά τήν ληψιν τοῦ κόσσου, πρὸς ταχυτέραν αὐτοῦ κατάρσιν, ώς λέγουσι. Συναηθέστατα μετά δίωρον ή τριῶρον τὸ πολὺ, ἐπέρχονται ἀλλεπάλληλοι κενώσεις, ή δὲ ταινία συγκαταπίπτει νεκρὰ ώς τὸ πολλὰ και οἰοεῖ μεμικλευμένη, και ο άνθρωπος άνακλυθάνει μετά γεῦμα ἄρθρων. Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται μετά δίμηνον ἀκριβῶς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, ή λαμβάνουσι τήν αὐτὴν δόσιν τοῦ κόσσου ώς καθαρτίου ἀπλῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διότι λίαν οί Ἄβυσσῖνοι φιλοῦσι τὰ καθάρτικα και συνηθῆσιν χρῆσιν αὐτῶν ποιοῦνται, ώς ὄντες ἄγαν ὑγροπαθολόγοι.

Ἐπαναλαμβάνοντες ένταύθα πολλὰς εἰς τῆς εὐκαίρις ταύτης τὰς τοῦ Kuechenmeister κατὰ τῶν ταινιῶν ἀποπειράς, παρατηρήσαμεν ότι αἱ ζῶσαι και ὀλόκληροι ἐξελησθῆσαι ταινίαι (οὐ σπανίως συνῆθη ήμῖν δοῦσι θεικῆν μαγνησίαν, ή καταπόσια ἀλόης ή σταγόνα κρωτονίου ἐλαίου, ή γράμμα καλομελάνου ώς καθάρτικον νά ἐπιδειχθῇ τήν ἐπαύριον τοιαύτην σῶα· ἀλλὰ και ἐπεδείχθη ήμῖν πρῶτην τινά ή ἄσπλος αὐτοῦ ταινία παρὰ τοῦ ήμετέρου νεκροῦ διεσμηνέως συγκαταπετοῦσα ὀλόκληρος μετά τῶν ὑποχωρημάτων αὐτομάτως, ζῶσα, άνευ οὐδεμιᾶς προηγηθείσης λήψεως φαρμάκου ή τροφῆς άσυνήθους, πιθανῶς διότι εἶχε τυχὸν νοσήσει ο σκώληξ) θνήσκουσι μετά 20 πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας δι' τεθῶσιν ἐντὸς τοῦ προσηρημένου Ἄβυσσῖνικου ἀπηθήματος ὑπὸ θερμοκρασίαν 37° Κ. Βραδύτερον θνήσκουσιν ἐν διαλύσει Πελλετιερίνης θεικῆς (1 γράμμα πρὸς 150 ὕδατος), και ἐν ἀρσφήματι σπερμάτων τοῦ ἐγχωρίου Οὐγκοκὸ, ή τῶν βολβῶν τοῦ Μετὰ-Μετὰ, οἷτινες και δίκην γάλακτος παρασκευάζονται ὀμοίως θνήσκουσιν και αἱ στρογγύλαι ἑλμινθες τῶν πύλτων, ἀλλὰ μετὰ ὄραν και πλέον. Οί ἰθαγενεῖς και κατὰ τούτων τὸ κόσσον πρέχουσιν.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχεια· Ἐρα. σελ. 53)

Αὕτη δ' ἡ ἀσθματικὴ νόσος ἀλλίσκει μᾶλλον ἄρρενα ἢ θήλη, συχνὰ δὲ καὶ πλείονα τέκνα διαδοχικῶς τῆς αὐτῆς μητρός. Εἶνε δ' αὕτη κατὰ τὸν Thery τροποποίησις τις τοῦ ἀσθματος, ἣτοι σπασμὸς ἐν τῷ λάρυγγι καὶ τοῖς βρόγχοις, ὅστις παρουσιάζεται ἐν ἐποχῇ, καὶ ἦν αἱ μὲν ἐνστιγματικαὶ ἐνέργειαι ἐπικρατοῦσιν, αἱ δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων ἐντυπώσεις εἰσέτι μικρὰν ἐπὶ τῶν νευρικῶν κέντρων ἐπιρροὴν ἐξασκοῦσιν. Ἐκ τούτου δὲ πηγάζει καὶ ἡ ἔλλειψις σπασμῶν τῶν πρὸς μεγάλας κινήσεις μυῶν, ἐκ τούτου δ' ὡσαύτως, τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν ἐλάχιστον ἀντιδρώντων, καὶ ὁ αἰρῆθις θάνατος. Ὁ δὲ λόγος, ὅτι ὁ τοῦ λάρυγγος σπασμὸς εἶνε ἐκδηλότερος ἢ ὁ ταυτόχρονος τῶν βρόγχων, ἔγκειται εἰς τὴν τῆς παιδικῆς ἡλικίης ὀργανικὴν τοῦ λάρυγγος διαμόρφωσιν, διότι ἐν αὐτῇ οὕτως εἶνε σχεδὸν ἀναπνευστικῶν μόνον ὄργανον, καθόσον αἱ μὲν κοιλίαι αὐτοῦ εἰσὶν εἰσέτι οὐχὶ ἀνεπτυγμένα, ἡ δὲ γλωττίς εἶνε βραχεῖα καὶ στενὴ, καὶ καθόσον αἱ τῶν βρόγχων μῦς εἰσὶν εἰσέτι ἐλάχιστον ἀνεπτυγμένοι, ὅπως ἢ δυνατὶ ὑπὸ σπασμοῦ προσβολῆ αὐτῶν, ὅθεν καὶ πᾶσα ἀνατομικὴ ἀλλοίωσις καὶ σπασμὸς ἀνεγκλίως τάχιστα καθίστησιν ἐν αὐτῇ (τῇ παιδ. ἡλικίᾳ) τὴν ζωὴν ἐπιπολεῖν, προαύσης δὲ ταύτης μεταβάλλεται καὶ ἡ τῶν μορίων ὀργανικὴ ἀνάπτυξις, οἱ βρόγχοι καθίστανται ὁσημέρῃ ἀεὶ ἡ ἐπικρατοῦσα τῶν τῆς ἀναπνοῆς σπασμῶν ἔδρα, καίτοι τῆς γλωττίδος σπασμὸς καὶ παρὰ προβεβηκόσιν ἐνίοτε ἐγγίνομαι.

13. — Τὸ δὲ τοῦ Millar ἀσθμα ὡσαύτως θεωρεῖ ὁ Thery ὡς μετὰ σπασμοῦ τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν πᾶσι, ἰδίᾳ δὲ τοῦ λάρυγγος. Καὶ παρὰ μὲν προβεβηκόσιν τὴν ἡλικίαν φλεγμαίνει συχνὰ ἡ τῶν βρόγχων βλεννομεμβράνη ἕκαστῶν τῶν σπασμῶν, ὅστινες ὅμως ὡς ἐκ τῆς ἐκκρίσεως αὐτῆς τροποποιῶνται, παρὰ δὲ παισὶ 2—7 ἐτῶν ἐγγίνονται τῷ βλενοῦμένῳ ταχέως συμφορήσεις, καὶ ἡ ἔκκρισις αὐτοῦ αὐξάνεται καὶ τροποποιεῖται τάχιστα. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὀξέος τοῦ Millar ἀσθματος καὶ τῆς τῶν δλίγω προτέρως ἐποχῆς συγγρηφῶν ὀξυφώνου λαρυγγίτιδος (Laringitis stridula) οὐδεμίαν ἀξίαν σημειώσεως διαφορὰ ὑπάρχει, ὁ ὅποτος (Millar) ἄλλως καὶ αὐτὴν τὴν ὑμενογόνον λαρυγγίτιδα μετὰ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ ἀσθματος συνταυτίζει. Κατὰ δὲ τὸν Marshall Hall εἰς ἀμφοτέρως τὰς νόσους ἡ αἰτία εἶνε γαστρικὴ τις κατὰστασις· καὶ αἱ μὲν παροξυσμοὶ (κατ' αὐτὸν)

κατὰ τὰς πρώτας τοῦ ὕπνου ὥρας εἰσβάλλουσι, ἐν δ' ἀτμοσφαιρικῇ μεταβολῇ ταχέως παύονται, δι' ἀντανταστικῶν ἐρεθισμῶν πάλιν γενώμενοι ὡσαύτως δὲ (κατ' αὐτὸν) ἐν μὲν τῇ ὑμενογόνω λαρυγγίτιδι ἡ γλωττίς εἶνε κλεισμένη, ἐν δὲ τῇ βρογχικῇ ἀσθματι οὐχί, διαφορὰ ἐξ ἧς καὶ τὰ λοιπὰ διακριτικὰ σημεῖα πηγάζουσιν· οἱ δὲ γάλλοι ἰατροὶ ἐθεώρουν ὡς ἰδίως τῆς νόσου ἔδραν (σχεδὸν ἀπολύτως) τὸν λάρυγγα, καίτοι οἱ ψευδοῦμενες μέχρι τῶν μικρῶν βρόγχων κινουμένται.

Ἐν τούτοις δὲ σπασμοῦ μὲν ἐπικρατήσις ἐν τῷ τοῦ Millar ἀσθματι, φλεγμονὴ δὲ (μετὰ σπασμοῦ) τῶν ἀεροφόρων ὁδῶν ἐν τῇ πνευμονῷδι κυνάγγῃ, καὶ ἰδιόζουσα ἔκκρισις ἐν τῇ ὑμενογόνω λαρυγγίτιδι παρουσιάζουσιν ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἀνηκούταις παθήσει τρεῖς παθολογικὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν αἱ θεραπευτικαὶ ἐνδείξεις στηρίζονται, ἣτοι τὴν ἐνδείξιν ἀντιφλογιστικῶν, ἐρετικῶν, ἀποχρεμπτικῶν, ἐπιπνευτικῶν, ἀντισπασμωδικῶν. Ὁ δὲ σπασμὸς δύναται μὲν καὶ ἐκ φλεγμονῆς καὶ παραχρῆθ, δύναται ὅμως καὶ αὐτὸς κατ' ἐκείτων φλογιστικῆν κατὰστασιν νὰ ἐπενέγκῃ. Καὶ ὅπου μὲν ἡ τῶν βρόγχων παθήσις ἐπικρατεῖ, ἡ τραχειοτομία εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ, ἐν ἰσχυρῷ δὲ σπασμῷ εἶνε ἱκανῶς λυσιτελής. Τῶν ἀναπνευστικῶν ὄργανων σπασμοὶ ἀπαντῶσιν ὡσαύτως παρὰ παισὶ 2—13 ἐτῶν ἡλικίης ὡς καὶ παρὰ προβεβηκόσιν, ἐκ τοῦ ἀσθματος τῶν ὁπίμων αὐτοὶ (οἱ σπασμοὶ) μόλις διακρίνονται, παρὰ τοῖς μικροῖς ὅμως παισὶ τὸ ἀσθμα συνοδεύεται συχνὰ ὑπὸ λαρυγγικῆς παθήσεως, τὸ ὅποιον (κατὰ λόγον τῆς διαφορᾶς τῆς ἀτομικότητος, τῶν χωρῶν, τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἐπιδημικῆς καταστάσεως) ἰδιαζόντως τροποποιεῖται.

Ἡ δὲ διάγνωσις εἶνε λίαν δυσχερῆς, ὅταν ἡ νόσος, κατὰ τὸ σῆμα, καὶ ὑπὸ ἄλλων σπουδαίων παθῶν συνοδεύηται· κατὰ τὸν Thery ὅμως ὑπάρχει αἰετοπὸς ἀσθμα τοῦ Millar, ὅστις ὁ μικρὸς ἀρρωτος σπασμωδικῆς δυσπνοίας, μετὰ προφικῶν διαλείψεων, ὕψισται παροξυσμοῖς, ὅστινες ἄλλως οὐδέποτε εἶναι ὄντων παρὰ τοῖς προβεβηκόσι καλοῖται. Ἡ δὲ πρόγνωσις ἐξήρηται ἐκ τῶν ἐπιπλοκῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῆς τοῦ βλενοῦμένου ἐξογκώσεως, ἣτις τὴν τῆς τάχιστα ἀποκρινόμενης βλεννης ἀπόχρεμψιν παρεμποδίζουσα, πνευμονὴν ἐκπειλεῖ (ὡσαύτως δὲ καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀμυγδαλῶν ἐξογκώσεως παρεμποδίζεται μεγάλως ἡ ἀναπνοή, ἐξ οὗ καὶ παρὰ τισὶ παισὶν ἀσθματικοὶ παροξυσμοὶ ἐπῆλθον)· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντελῆ ἔασιν ἐπιμένει οὐχὶ σπανίως τῶν πνευμονικῶν κυψελίδων διεύρυνσις, ἐκ τούτου δὲ καὶ εἰς ἀσθματικὰς προσβολὰς προδιάθεσις ἐν τῷ μέλλοντι, ἣτις ὅμως ἐνίοτε κατὰ τὴν ἐφηβὸν ἡλικίαν ἐκλείπει.

Ὅτι δ' ἀφορᾷ τὴν θεραπεῖαν, οὐδὲν νεώτερον εἰτάγει ὁ Thery· λυσιτελεῖ δὲ, λέγει, ἐδειχθῆσαν αὐτῷ αἱ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ἀσθματικῶν προσβολῶν ψυχραὶ παντὸς τοῦ σώματος ἐπιλούσεις, λουτρά θειοῦχα, ἕερμα καὶ ἐν τόπῳ, ὡς καὶ θαλάσσια, ἀλλ' οὐδέλω; συνίστησι τὴν χρῆσιν

αὐτῶν ἐν γένει εἰς ἄλλα παιδίαι, μόνον ὡς ἀπλῶς θεραπευτικὰ μέσα αὐτὰ θεωρῶν.

Ὁ δὲ Bamberger ἀναγράφει τὰ ἑξῆς κατὰ τοῦ βρογχικοῦ ἀσθματος:

- 1. — Rp. Morph. muriatic. 8 Centigramm.
- Sacchar. alb. 5 Gramm.

F. Pulvis. Divid. in part. aeq. N° 6—4—3.

D. Sig. Δίδεται ἐν τῷ παροξυσμῷ (καθ' ἃ χρονικὰ διαστήματα κρίνει ὁ ἰατρός) ἀνά ἓν ξηρίον.

- 2. — Aq. Lauroceras. q. v.

D. Sig. Δίδεται ὡσαύτως ἐν τῷ παροξυσμῷ κατὰ ¹/₄, τῆς ὥρας ἀνά 4—5 σταγόναις ἐντὸς ὀλίγου ζαχαρωτοῦ ὕδατος.

Κατὰ Bamberger εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἡ τῆς χόρως μεταβολή, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ χρῆσις πιεσιμένου ἀέρος.

- 3. — Rp. Pulv. rad. Ipecacuan.

Extract. Hyoscyam. aa 15 Centigramm.

Chinin. bisulphuric. 8 »

Sacchar. alb. 5 Gramm.

M. terendo. F. Pulvis. Divid. in part. aeq. N° 6.

D. Sig. Κατὰ δύο ὥρας ἐν ξηρίον ἢ

Rp. Chinin. sulphuric. 40 Centigr. ad Serup. unum.

Sacchar. alb. 5 Gramm.

F. Pulvis Divid. in part. aeq. N° 6.

D. Sig. Ἐν παροξυσμοῖς, οἵτινες εἰσβάλλουσι τακτικῶς κατὰ τὴν νύκτα, λαμβάνει ὁ πάσχων πρὸ τῆς πρὸς ὕπνον ἀρίξεως αὐτοῦ ἐν ξηρίον, ὅταν δ' οἱ παροξυσμοὶ ἐπανερχοῦνται κατὰ μῆνα (ὡς ἐν τῇ ἐμμηνίᾳ βόθ), λαμβάνει ὁ πάσχων τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς εἰσβολῆς αὐτῶν πρῶτ' καὶ ἑσπέρως ἀνά ἓν ξηρίον.

Ὁ δὲ Moriz Benedikt ἀναγράφει τὸ ἑξῆς:

- Rp. Amylnitrit. 5 Gramm.
- Ol. Pœnienl. 10 »

M. bene. Det. ad vitr. exactissim. claus.

Sig. Τοῦτου ὁ σταγόνων ἐντὸς κατελλήλου σακκιδίου ἐνσταλλαχθεῖσων ὁφθαλμῶν δίδεται ὁ πάσχων δις ἢ τρίς, ἀλλὰ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ λίαν ἀσθενῶς.

Ἄρχει ἐν ἀσθματικοῖς μὲν ἐν γένει παροξυσμοῖς, ἀλλ' οὐχ ἦνττον καὶ ἐν σπασμωδικῇ ἡμικρανίᾳ μορφῇ, ἐν καρδιακῷ σπασμῷ ὡς καὶ ἐν μικροῦς ἐπιληπτικῆς σκοτοδινίας παροξυσμοῖς μετ' ὀχρότητος τοῦ προσώπου.

NB. Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ γνωττοποιῇ εἰς τοὺς ἀρρώστους μετὰ σπουδαιότητος τὸν μέγιστον κίνδυνον, ὃν ἤθελον διατρέξει ἐκ τοῦ ὀφθαλμικοῦ τούτου ἐν τῇ παρεκτάσει τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ, εἰάν παρρησιασθῇ ἐπι-

θρότης ἐπὶ τοῦ λαίμοῦ καὶ τοῦ προσώπου αὐτῶν. Εἶνε δ' ἰδίως ἐνδεδει- μένον, ὅταν οἱ παροξυσμοὶ μετ' ὀχρότητος τοῦ προσώπου καὶ σμικρότητος τοῦ σφυγμοῦ εἰσβάλλωσιν.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ.

ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Ν. Ι. Δ. (ἐν Πειραιεῖ).

Τὸ ζήτημα τοῦ ὑστερισμοῦ εἰς τὸν ἄνδρα δὲν φέρεται ἤδη ὡς νέον ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Πρὸ ἐτῶν συγγραφεῖς διέσημοι εἶχον διαγνώσει τὴν ἐν λόγῳ πάθησιν καὶ συλλέξει ἀνελόγους παρατηρήσεις· δὲν ἐτόλμων ὅμως νὰ φέρωσι ταύτας εἰς φῶς, εἴτε ἐλλείπει ἱκανῶν γνώσεων, εἴτε φόβῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀκμονοῦ, ἐφ' οὗ ἀμειλίχτως θὰ ἔπιπτε βεβαίως ἡ σφύρα τοῦ ἐπικριτοῦ. Διὰ τοῦτο αἱ μέχρι ἐσχάτων ἀναφανεῖσαι τοιαῦται παρουσιάζον πλείττας ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας. Εὐτυχῶς ἡ δλον ἐξηγοῦσα τὰ αἴτια καὶ τὴν φύσιν τῶν τῶς σκατεινῶν ζητημάτων ἱατρικῆ τέχνης, δὲν ὑστέρησε νὰ ἐπιχίση ἱκανὴν φῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπασχολοῦντος ἡμᾶς ζητήματος, καὶ νὰ θεωρήτῃ τὸν ὑστερισμὸν ὡς ἀλλοίωσιν σύμπαντος τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὡς τεύρωσιν, ἀπέναντι τῆς τότε ἰσχυροῦς δοξασίας, καθ' ἣν ἀπέδιδον τὴν παθογένειαν τοῦ ὑστερισμοῦ εἰς τὰ γεννητικὰ ὄργανα τῆς γυναικός.

Παραπέμποντες τὸν εὐκραστούμενον ἀναγνώστην εἰς τὰ ἐν ἐκτάσει ἄλλοτε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ δημοσιευθέντα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου (Γαλλ. Ἄρ. β. 1853), παραθέτομεν σήμερον τρεῖς νεωτέραι παρατηρήσεις τῶν ἱατρῶν Férusol καὶ Debove, ἀνακοινωθείας ἐσχάτως ἐν τῇ ἐν Πειραιεῖ ἱατρικῇ Ἐταιρίᾳ τῶν Νοσοκομείων, εὐελπιστοῦντες ὅτι καὶ ὁ παρ' ἡμῶν ἱατρικὸς κόσμος θέλει ἐπιστήσει μεγάλως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν οὐχὶ βεβαίως σπανιζόντων τοιούτων καὶ ἐν Ἑλλάδι περιπτώσεων, καὶ περιγράψει ταύτας μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας, ἵνα οὕτω κατορθώμεν καὶ ἡμεῖς ἐνίοτε νὰ λαμβάνωμεν μικρὸν τινα χῶρον ἐν τῇ καθ' ἑκάστην ἐν Βυρῶπι παρεπιθεμένη ἱατρικῇ πεντακσίᾳ.

FÉRUSOL. — Παρουσιάζω ἡμῖν, κύριοι, σήμερον δύο ἄνδρας ὑστερικούς, φέροντας συμπτώματα παραλυτικὰ μετὰ μυϊκῆς ἀτροφίας ἐνεκα τραυματισμοῦ.

Ὁ πρῶτος ἔχει ἡλικίαν 34 ἐτῶν, εἶναι λιπόσαρκος, καχεκτικός, πρὸς δὲ καὶ ἡμικρανισθητικὸς κατὰ τὸ ἄριστον τοῦ σώματος ἡμιμόριον· ἡ ἀπώλεια δ' αὐτῆ τῆς αἰσθήσεως εἶναι τελεία, παρεβλάψατα οὐ μόνον τὸ δέρμα καὶ τοὺς βλεννοῦμένους ἀλλὰ καὶ σύμπαντα τὰ τῆς αἰσθήσεως ὄ-

γανα, πρὸ μακροῦ δὲ χρόνου ὁ πᾶστων οὗτος προσβάλλεται ὑπὸ ὑστερι-
κῶν παροξυσμῶν οἷς δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστου ἔλαβεν ἰσχυρὸν κτύπημα βράχου κατὰ
τὴν κεφαλὴν, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἀπώλεται τὰς αἰσθήσεις περιέπετεν εἴτα
ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς ἡλιθιώδη κατάστασιν· πρὸς δὲ ὁ ἀριστερὸς αὐτοῦ
βραχίον ὑποβλήθη ὑπὸ παραλύσεως, ἡ δὲ κνήμη τοῦ ὁμωνύμου σκέ-
λου ὑπὸ παράσεως.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπιμένει μέχρι τῆς σήμερον· οὐδεμίαν ὑπάρχει
σύσπασις τοῦ μέλους, ἡ ἠλεκτρικὴ ἀντίδρασις τῶν παρεκλυθέντων μυῶν
οὐδεμίαν ὑπέστη ἀλλοίωσιν, καὶ ὅμως οἱ μῦς οὗτοι, μάλιστα δὲ οἱ τῆς
χειρὸς καὶ τοῦ ἀντιβραχίου εἰσὶν ἀτροφικοί.

Ἐξετάζοντες τὸ ἀκνηστικὸν τοῦ πάσχοντος, τοῦτου, μανθάνομεν ὅτι
ὁ πατήρ του εἶναι ἀπόπληκτος, ἡ μήτηρ του ἦτο παράλυτος κατὰ τὸ
ἀριστερὸν ἡμιμόριον τοῦ σώματος, καὶ οἱ δὲ οἱ πᾶστων· του καὶ ἡ μάμμη του
ἦσαν ὡσαύτως παράλυτοι· ὁ ἴδιος δὲ προσεβλήθη ὑπὸ σπασμῶν κατὰ
τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. Κατὰ τὸν πόλεμον 1870 ἐπανειλημμένως κα-
τεκλήθη ἐπὶ τῆς γῆς, πρῶτον δὲ τινὰ ἠγέρθη παράλυτος κατὰ τὸ ἀρι-
στερὸν ἡμιμόριον τοῦ σώματος μετ' ἀπωλείας τῆς τε κινήσεως καὶ αἰσθή-
σεως. Ἐπὶ 4 μῆνας ἔκειτο κλινήρης· εἴτα μικρὸν κατὰ μικρὸν ἡ κίνησις
ἐπληρώθη κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν τῷ βραχίονι, εἴτα δὲ κατὰ τὴν κνήμην.
Ἡ ἡμιαναισθητικὴ παρεκλήθη ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον. Ἐκ τῆς ἐποχῆς δὲ
ταύτης χρονολογοῦνται ἐπίσης αἱ πρῶται νευρικαὶ κρίσεις. Κατὰ τὸ
1877 ὁ πάστων οὗτος προσεβλήθη ὑπὸ δξέων τῶν ἀθροῦν φρουματισμῶν,
ἐγένετο ἐκ νέου ἡμιαναισθητικός. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1881 φέρει ἑλαφρὰ ἀ-
τροφίαν τοῦ ἀριστεροῦ ἡμιμορίου τοῦ σώματος· τέλος αὐτὸ τοῦ μηνὸς Αὐ-
γούστου τοῦ 1885 τὰ μνημονευθέντα συμπτώματα ἐπέρχονται σφοδρό-
τερον. Ἡ δὲ ἡ κίνησις ἀρχεται ν' ἀναφαίνεται εἰς τοὺς δακτύλους. Ἡ ἡμι-
πληγία αὕτη νομίζω ὅτι προσεγγίζει εἰς τὸν ὑστερισμὸν, ἐλπίτε ὅμως δὲν
δύναμι νὰ ἐξηγήτω τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ἀτροφίαν. Πράξειται περὶ
ἡμιτροφικῆς ἐπικινήτου ἡ συγγενούς, προσεβλήθη νὰ ὑποθέσω καὶ τοῦτο
ἐκ τῆς ἀσυμμετρικῆς ἡν παρουσιάζει τὸ πρόσωπον τοῦ πάσχοντος, ἀλλὰ
τὸ σύμπτωμα τοῦτο δὲν μοι ἐφάνη ὡς τὸ μόνον εἰς ὃ ἔπρεπε νὰ κατα-
φύγω. Ἡ ὑγρασία εἰς ἡν ἦτο ἐκτεθειμένος· ὁ ἡμέτερος πάστων κατὰ τὸν
πόλεμον εἶναι ἔτι· ἡ ἀφαιρητικὴ νευρικῆς τινος ἀλλοιώσεως. Ὁμολογῶ
τὴν ἀπορίαν μου πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος· τούτου.

Ὁ δεύτερος πάστων εἰκοσιπεντάετης, εἶναι ἀρκετὰ εὐρωστos. Κατὰ
τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἀνετράπη ὑπὸ ὀχλήματος ὑπερβάντος ὑπὲρ τὸν
δεξιὸν βραχίονα καὶ ἐπενεγκόντος συγχρόνως τραυμα κατὰ τὴν κεφα-
λήν· ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ κλινήρης ἐπὶ 4 μῆνας. Ὁ βρα-

χίον ἔμεινεν ἔκτοτε παράλυτος καὶ ἀτροφικός, ὁ δὲ καρπὸς μετὰ τῆς
ἀκρας χειρὸς κεκαμμένος.

Ἀπὸ τινος χρόνου ὁ πάστων οὗτος παρουσιάζει ἐπιληπτοειδεῖς παρο-
ξυσμούς, τανῶν δὲ φέρει ἡμιαναισθητικὴν κατὰ τὸ δεξιὸν ἡμιμόριον, πρὸς
δὲ καὶ ἀμβλύτητα τῆς αἰσθήσεως. Ἡ ἠλεκτρικὴ σύσπασις τῶν ἀτροφι-
κῶν καὶ παρεκλυτικῶν μυῶν ἔχει κατὰ φύσιν.

Εἶναι τ' ἀληθὲς ὅτι δυσκολευόμεθα νὰ ἀποδώσωμεν ἐν τῷ περὶ οὗ πρό-
κειται πάστων τὰ παρεκλυτικὰ συμπτώματα εἰς πᾶσθιν κεντρικω-
τέρων τοῦ βραχιονίου πλέγματος. Ἐξ ἄλλου δὲ ἡ ἡμιαναισθητικὴ καὶ ὁ
χαρακτὴρ τῶν παροξυσμῶν δὲν ἐπιτρέπουσι ν' ἀμφισβάλωμεν ὅτι δὲν ἔσθι
προσβληθῆ ἐπίσης καὶ ὑπὸ ὑστερισμοῦ. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ περίπτωσις
εἶναι λίαν ἐπιπεπλεγμένη. Τί δ' ἐξ ἀμφοτέρων πρέπει νὰ παραδαχθῶμεν
τοῦτο δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ διευκρινισθῇ.

«DEBONIS. — Πρὶν ἢ παρουσιάσω ὑμῖν νέον παράδειγμα ὑστερισμοῦ
εἰς τὸν ἄνδρα, εἶμαι διατεθειμένος ὅσον οὐδέποτε νὰ θεωρῶ τὴν νόσον
ταύτην ὡς συχνότατην ἐν τῷ ἄρρενι φύλλῳ ἢ ὅσον μέχρι τῆς σήμερον
νομίζεται· δὲν δισταζῶ δὲ ν' ἀποφανθῶ ὅτι ἀπασαί αἱ μετὰ ἡ ἄνευ πα-
ραλύσεως παρατηρηθεῖσαι ἡμιαναισθητικαὶ αἱ θεραπευθεῖσαι διὰ τῶν αἰσθη-
σιγενῶν ἔτινα ἐδημοσίευσεν ἄλλοτε ἐφαίλονται εἰς τὸν ὑστερισμὸν. Ἡ δὲ
ἐπανέρρομαι ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πάσχοντος.

Ὁὗτος ἔχων ἡλικίαν 36 ἐτῶν, λίαν δ' εὐρωστos καὶ ὑποδηματοποιὸς
τὸ ἐπάγγελμα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ κλινικῇ μου πρὸ ἔτους αἰτιώμενος πλά-
νητος πόνου κατὰ τὸ σῆμα λίαν δξεί· Οὐδὲν ἐκ τῆς ὄψεως τούτου μακ-
τυρεῖ τὸν ὑστερισμὸν, καὶ οὕτε σημεῖόν τι παρουσιάζει ποτε, καὶ ὅμως
ἔχει ὑπερμετρον νευρικὴν εὐκιθησίαν εἰς τοιοῦτον βῆθλὸν ὥστε δι' ἀπλῆς
μόνον εἰς τὸν ὑστερισμὸν ὑποβολῆς κατέπευσα τελείως τοὺς πόνους του.

Ἄλλως τε δ' εἶναι καὶ ἐπιδεικτικὸς ὑπνωτισμοῦ. Ἐχει ἀδελφὴν ὑστε-
ρικὴν, ὑποκειμένην καὶ εἰς περιόδους ὑπνωτικῆς. Ὁ ἴδιος δὲ προσεβλήθη
πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑπὸ παραλύσεως κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἄνω δεξιὸν
ἄκρον. Ἐὰν συμπτώματα ταῦτα ἀπέδωσαν εἰς τὴν σύφιλιν τοῦ ἀνέγρα-
φον τὴν εἰδικὴν θεραπείαν, ἐθεραπεύθη. Ἐὰν ἐφεξῆς τῆς ἱστορίας τοῦ πά-
σχοντος τούτου ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐπρόκειτο πραγματικῶς περὶ ὑστερι-
κῆς παραλύσεως. Τῶν ὄντι δὲ μετὰ τινος χρόνου προσεβλήθη ὑπὸ ἡμιπλη-
γίας μετὰ ἡμιαναισθησίας, δι' ἣ ἠναγκάσθη νὰ εἰσέλθῃ διὰ πρῶτην φο-
ρὰν ἐν τῇ ἡμέτερᾳ κλινικῇ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λοιπὸν ταύτης δύναμι
νὰ προκαλέσω τὴν ἐν λόγῳ ἡμιπληγίαν. Ἀπέδειξεν προσέτι ὅτι οὗτος
ἦτο ἐπιδεικτικὸς ὑπνωτισμοῦ, καὶ ὅτι ἐν ἐγγρηγόσει ἐπηρεάζετο ὑπὸ τῶν
συμπτωμάτων τούτου πάσης φύσεως. Ὁ ἀπαρουσιάσω τοῦτον ἐνώπιον
ὁμῶν ἐπὶ τινος στιγμῆν, καὶ ἔσθι νὰ προκαλέσω ἐν αὐτῷ ἀκραιῶς τοιαύτην
παραλύσιν ἱκανοποιήσαν ὁμῶς. Ἀλλὰ πρότερον ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκρουθῇ

τὸ ζήτημα τῆς υποκρίσεως. Ἐάν τοῦτο εἶναι εὐκόλον διὰ πάσχοντα δὲ παρατηροῦμεν διὰ πρώτην φοράν, δύσκολον ὅμως ἀποβαίνει διὰ πάσχοντα δὲ παρακολουθοῦμεν ἐπὶ μῆνας ἢ ἔτη. Μὴ ἐπιθυμῶν ἐπίσης νὰ ἐπανέλθῃ σήμερον ἐπὶ τινῶν φαινομένων μὴ υποκρινομένων, νομίζω ὅτι, ὁπότεν βλέπωμεν πάσχοντα υποβαλλόμενον καθ' ἑκάστην ἀνευ οὐδενὸς συμφύροντος εἰς τὰ μάλλον ἀδυνηρὰ πειράματα δὲν πρέπει νὰ δεικνύωμεν ἀπιστίαν. Ἄλλως τε δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν ὄργανά τινα ἀναίσθητα, καὶ ἐπομένως νὰ ματαιώσωμεν πᾶσαν ἀπόπειραν υποκρίσεως. Πρὸς τοῦτο ὑπάρχει ὄργανον ἐν συνήθει χρήσι ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιατρῶν, ὅπερ δύναται νὰ ὠφελήσῃ ἡμᾶς κατὰ πολὺ τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι παραπλήσιον σχεδὸν πρὸς στερεοσκοπίον, δι' οὗ οὐδέποτε γίνεται γνωστὸν διὰ τίνος ὀφθαλμοῦ βλέπομεν ἀντικείμενον τι.

(Κατόπιν τῆς ἀφηγήσεως ταύτης, ὁ ἀσθενὴς τοῦ κ. Debove ἐκοιμήθη ἐν τῇ αἰθούρῃ τῶν συνεδριάσεων, ἐνθ' ἀλληλοδιαδόχως ὑπεβλήθη εἰς μυϊκὰ συσπάσεις, ἀναισθησίας, παραλύσεις, κ. τ. λ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPH-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

*Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ὑόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.*

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Ἐὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικᾶ, Κάλιον καὶ Τέτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Ἰονικὰ, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν ἑπιμελεωδὲς συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἑς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει

τὴν πέψιν, διευκολώνει τὴν ἀπορρόφωσιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐλάχιστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἢτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τοῦτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΧΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

GATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑΠΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῇ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὐτῆ ἐνέχει ἅπαντα τοῦ κρεατοῦ τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάριστον ὁπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmanu ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσορῆχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἁπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιεῖαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων δικτύμησιν.

ὑΠΟ DORVAULD.

Ἐκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆμα κατὰ ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ δδ. Πινακῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Κατακευθεῖναι Ηαν.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ιατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

Παραρρημάτων διορθώσεις

Εἰς τὰ περὶ ἀσθματος τοῦ κ. Βλαχοπούλου.

Ἐν Σελ. 156	Στ. 6	Ἀντι μετὰ μὲν τῆς Γραφ.	μετὰ μὲν τῆς ἐκ ὑπογαστρικῆς	» τῆς ὑπογαστρικῆς
» » »	» 25	» παυπάρτ.	» παυπάρτ.	» παυπάρτ.
» » 157	» 34+35	» καὶ οὐχὶ σπανίως	» οὐχὶ σπανίως καὶ	» οὐχὶ σπανίως καὶ
» » 158	» 7	» διανοίας	» διανοίας	» διανοίας
» » »	» 28	» παράγει	» παράγει	» παράγει
» » »	» 31+32	» τόσον αὐτῇ	» καὶ παρὰ τῆς δποιᾶς	» καὶ παρὰ τῆς δποιᾶς
			τόσον αὐτῇ	τόσον αὐτῇ
» » 186	» 10	» βρυερύθρου	» βρυερύθρου	» βρυερύθρου
» » »	» 35	» εἰς τοὺς κόλπους	» εἰς τοὺς κόλπους	» εἰς τοὺς κόλπους
		αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
» » »	» 40	» 4	» 4'''	» 4'''
» » 188	» 17	» (ἐγκεφάλω)	» ἐγκεφάλω	» ἐγκεφάλω
» » »	» 25	» Ὄταν δι' ἐγκεφαλ.	» Ὄταν δι' ἐγκεφαλ.	» Ὄταν δι' ἐγκεφαλ.
» » 203	» 8	» ζῆρῶν	» ζῆρῶν	» ζῆρῶν
» » »	» 9	» ἐπιστιγμένων	» ἐπιστιγμένων.	» ἐπιστιγμένων.
» » »	» 16	» ἐρυθρᾶς κοιλίδος	» ἐρυθρᾶς κοιλίδος	» ἐρυθρᾶς κοιλίδος
» 204	» » 18	» φαίνεται	» φαίνονται	» φαίνονται
» 205	» » 4	» περιέχει	» περιέχει	» περιέχει
			(ἀκολουθεῖ)	(ἀκολουθεῖ)